

Tämä sivu on konekäännetty [Linkki]. Konekäännökset voivat sisältää virheitä, jotka saattavat heikentää selkeyttä ja tarkkuutta. Oikeusasiamies ei vastaa mahdollisista epäjohtonmukaisuuksista. Tietojen luotettavuus ja oikeusvarmuus varmistuvat lukemalla edellä linkitetty lähdekielinen versio (englanti). Lisätietoja on [kieli- ja käännöskäytännöissämme](#) [Linkki].

Päätös asiassa 1087/2009/(JMA)MHZ - Komission väitetty toimenpiteiden laiminlyönti tapauksessa, jossa jäsenvaltio ei ole tunnustanut EU:n kansalaiselle annettua kaksiosaista sukunimeä

Päätös

Kanteluasia 1087/2009/(JMA)MHZ - **Tutkittavaksi otetut kantelut, pvm 04/06/2009 -**

Päätökset, pvm 11/11/2009

Kantelijan poika on Alankomaissa syntynyt Italian kansalainen. Alankomaiden viranomaisten antamassa syntymätodistuksessa hänelle on merkitty kaksiosainen sukunimi. Italian viranomaiset myönsivät hänelle passin mutta eivät hyväksyneet kaksiosaista sukunimeä. Kantelija katsoi, että Italian viranomaiset rikkoivat EU:n lainsäädäntöä kieltäytyessään hyväksymästä hänen poikansa sukunimeä. Toukokuussa 2007 kantelija teki komissiolle EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen kantelun. Komissio ei kirjannut kantelua. Kantelija toimitti helmikuussa 2009 kantelunsa uudelleen komissiolle, joka ei taaskaan kirjannut sitä kanteluna. Kantelija kääntyi tämän jälkeen oikeusasiamiehen puoleen ja väitti, ettei komissio ollut kirjannut hänen kanteluaan eikä käynnistänyt tutkintaa, kuten komission hänen mukaansa pitäisi tehdä.

Oikeusasiamies tutki asiaa ja totesi päätöksessään, että vastaanotettuaan kantelijalta kirjeen toukokuussa 2007 komissio ei kirjannut sitä kanteluna vaan esitti lisätietoja koskevan pyynnön, johon kantelija vastasi helmikuussa 2008. Oikeusasiamies katsoi, että näiden uusien tietojen perusteella komission olisi pitänyt olla tietoinen siitä, että kantelija näytti täyttävän kaikki kantelijan asemasta yhteisön oikeuden rikkomista koskevissa asioissa vuonna 2002 annetun komission tiedonannon 3 kohdassa määritetyt edellytykset. Kantelijan kirjeet olisi siten pitänyt kirjata kanteluna. Jos komissio oli asiasta toista mieltä, sen olisi pitänyt ilmoittaa asiasta kantelijalle, mitä se ei kuitenkaan tehnyt. Kun otetaan huomioon, että komissio korjasi toimintaansa, kun kantelija toimitti kantelunsa toisen kerran, oikeusasiamies katsoi, etteivät jatkotutkimukset olleet oikeutettuja tämän kantelua koskevan näkökohdan osalta.

Oikeusasiamies totesi, että toukokuussa 2009 komissio ilmoitti kantelijalle olevansa valmis

käsittelmään asiaa Italian viranomaisten kanssa, jos kantelija niin toivoo. Koska komissio myönsi, että kantelija oli antanut suostumuksensa tällaisiin toimiin ryhtymiselle, oikeusasiamies esitti lisähuomautuksen. Siinä oikeusasiamies totesi luottavansa siihen, että komissio ottaa viipymättä yhteyttä Italian viranomaisiin ratkaisun etsimiseksi kantelijan ongelmaan.

KANTELUN TAUSTA

1. Kantelija on EU:n kansalainen, jonka poika on saanut toisen EU:n jäsenvaltion kansalaisuuden (maa X). Lapsi on syntynyt kolmannessa EU:n jäsenvaltiossa (maa Y). Y:n viranomaiset antoivat hänelle syntymätodistuksen, joka merkitsi hänelle kaksinkertaisen sukunimen. Vuonna 2006 kantelija haki X:n pääkonsulaatilta, että hänen pojalleen myönnettäisiin passi Y syntymätodistuksen perusteella. Konsulaatin myöntämässä passissa ei kuitenkaan noudatettu virallisen Y-todistuksen sisältöä, vaan se muutti lapselle annettua alkuperäistä kaksinkertaista sukunimeä.
2. Kantelija kirjoitti komissiolle useita kertoja valittaakseen, että X:n viranomaiset eivät olleet hänen mielestään kunnioittaneet hänen poikansa oikeuksia EU:n kansalaisena ja että ne olivat rikkoneet vapaata liikkuvuutta koskevaa EY:n perustamissopimuksen 18 artiklaa.
3. Kantelija lähetti 15 päivänä toukokuuta 2007 komissiolle kirjeen käyttäen komission 226 artiklan mukaista kantelulomaketta. Komissio ei rekisteröinyt tätä kirjettä kanteluksi.
4. Helmikuussa 2009 kantelija lähetti komissiolle toisen kantelukirjeen samasta aiheesta.
5. Vastauksena toiseen kantelukirjeeseensä kantelija sai komission pääsihteeriltä 20. helmikuuta 2009 päivätyn vastaanottoilmoituksen (viitenumero SG/CDC(2009)A/1501), mutta tämä ei johtanut kirjeenvaihdon kirjaamiseen kanteluna.
6. Koska komissio ei rekisteröinyt kanteluaan, kantelija toimitti tämän kantelun oikeusasiamiehelle.

KANTELU

7. Kantelussa oikeusasiamies yksilöi seuraavat väitteet ja väitteet:

Kantelija väittää, että komissio ei i) rekisteröinyt kirjeenvaihtoaan rikkomista koskevaksi kanteluksi ja ii) aloittanut tutkimuksen kantelustaan, jonka mukaan maan X viranomaiset rikkoivat EY:n perustamissopimuksen 18 artiklaa muuttamalla poikansa kaksoisnimeä.

Kantelija väittää, että komission olisi rekisteröitävä kantelunsa ja aloitettava sitä koskeva tutkimus.

TUTKIMUS

8. Oikeusasiamies aloitti 4. kesäkuuta 2009 tutkimuksen ja lähetti kantelun komissiolle lausuntopyynnön kera. Komissio lähetti 4 päivänä syyskuuta 2009 lausuntonsa, joka toimitettiin kantelijalle ja kehoitettiin esittämään huomautuksia. Kantelija lähetti 15 ja 17 päivänä syyskuuta 2009 huomautuksensa komission lausunnosta.

OIKEUSASIAMIEHEN ANALYYSI JA PÄÄTELMÄT

A. Komission väite kantelun rekisteröimättä jättämisestä ja tutkinnan aloittamisesta

Oikeusasiamiehelle esitetyt perustelut

9. Kantelija väitti, että X:n viranomaisten toimien seurauksena hänen pojalleen, joka on Euroopan unionin kansalainen, ei ole myönnetty oikeuksia, joihin hänellä on EY:n perustamissopimuksen 18 artiklan nojalla oikeus. Näin ollen kantelija katsoi, että X:n viranomaiset määrasivät pojalleen sukunimen, joka poikkeaa syntymä- ja asuinjäsenvaltiossa rekisteröidystä sukunimestä. Hänen mukaansa tällainen käytäntö rajoittaa kansalaisen oikeutta liikkua ja oleskella vapaasti EU:n alueella, kuten unionin tuomioistuin on tunnustanut asioissa C-353/06, *Grunkin-Paul* [1] ja C-148/02 *Garcia-Avello* [2] antamissaan tuomioissa. Näissä asioissa yhteisöjen tuomioistuin totesi, että jäsenvaltion kansalaiset, jotka oleskelevat laillisesti toisen jäsenvaltion alueella, voivat vedota EY 12 ja EY 17 artiklassa määrättyyn oikeuteen olla joutumatta syrjimättä kansalaisuuden perusteella heidän sukunimeään sääntelevien sääntöjen osalta. Näin ollen EY 12 ja EY 17 artiklaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että jäsenvaltion hallintoviranomainen kieltäytyy hyväksymästä tässä valtiossa asuvan alaikäisen lapsen puolesta tehtyä sukunimen muuttamista koskevaa hakemusta silloin, kun lapsella on tämän jäsenvaltion ja toisen jäsenvaltion kaksoiskansalaisuus ja kun hakemuksen tarkoituksena on mahdollistaa se sukunimi, johon lapsella on oikeus toisen jäsenvaltion lainsäädännön ja perinteiden mukaisesti.

10. Kantelija huomautti lisäksi, että vaikka X:n viranomaiset ovat selvästi rikkoneet yhteisön oikeutta, komissio ei ole rekisteröinyt kantelua. Hän katsoo, että jos tutkinnan aloittamiselle ei olisi ollut riittäviä perusteita, komissio olisi voinut kantelunsa tutkimisen jälkeen hylätä sen ja perustella päätöksensä.

11. Lausunnossaan komissio selitti, että kantelija lähetti 15 päivänä toukokuuta 2007 päivätyllä sähköpostiviestillä komissiolle ensimmäisen kantelun X:n viranomaisista. Komissio kirjoitti 22 päivänä kesäkuuta 2007 tarkasteltuaan asiaa uudelleen kantelijalle. Käytettävissä olevista tiedoista kävi ilmi, että kantelijan pojalla oli myös EU:n ulkopuolisen maan (maa Z) kansalaisuus. Komissio pyysi kantelijaa toimittamaan sille lisätietoja mahdollista tutkimusta varten siitä, oliko hänen poikansa luopunut alkuperäisestä EU:n ulkopuolisesta

kansalaisuudestaan vai oliko hänellä kaksinkertainen Z-X-kansalaisuus. Komissio katsoi, että nämä tiedot olivat tarpeen, jotta voitiin tehdä päätös siitä, oliko kantelu tosiasiallisesti ja oikeudellisesti perusteltu. Komissio ei saanut vastausta sen tietopyyntöön.

12. Kantelija kirjoitti 22 päivänä tammikuuta 2008 komissiolle kysyäkseen kantelustaan. Komissio totesi 22 päivänä helmikuuta 2008, ettei hän ehkä saanut 22 päivänä kesäkuuta 2007 päivättyä vastausta, ja lähetti toisen jäljennöksen kirjeestään kantelijan uuteen sähköpostiosoitteeseen. Samana päivänä kantelija vastasi komissiolle. Hän pyysi anteeksi myöhäistä vastaustaan ja ilmoitti muuttaneensa EU:n ulkopuolelle. Hän selitti myös, että oli epäselvää, oliko hänen poikansa edelleen Z:n kansalaisuus, mutta että lapsi oli saanut X-kansalaisuuden syntymästään.

13. Komissio totesi, että tutkiessaan yleisesti sitä, miten jäsenvaltiot ovat panneet täytäntöön yhteisöjen tuomioistuimen asiassa *Garcia Avello* [3] antaman tuomion [3], komissio sai tiedon maan X sisäasiainministeriön vuonna 2008 antamasta kiertokirjeestä. Kaikkia viranomaisia kehoitettiin noudattamaan edellä mainittua päätöstä. Heille annettiin yksityiskohtaiset ohjeet siitä, miten se tehdään. Näin ollen tapauksissa, joissa lapsella on kaksoiskansalaisuus ja hänelle on annettu sukunimi toisen maan lainsäädännön mukaisesti, X:n viranomaisia kehoitettiin muuttamaan käytäntöään, joka siihen asti oli säättänyt sukunimen automaattisesta korjaamisesta.

14. Komissio selitti, että kantelija toimitti kantelunsa uudelleen 19 päivänä helmikuuta ja 30 päivänä huhtikuuta 2009 ja että sen yksiköt vastasivat 29 päivänä toukokuuta 2009. Komissio ilmoitti kirjeessään kantelijalle, että edellä mainittu X:n kiertokirje oli osoitus siitä, että toimivaltaisista viranomaisista oli kehoitettu noudattamaan asiaa koskevaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä. Tästä syystä komissio ei katsonut, että sen olisi toteutettava lisätoimia. Komissio totesi, että oli kantelijan edun mukaista käyttää kansallisella tasolla käytettävissä olevia muutoksenhakekeinoja. Edellä mainitun viimeaikaisen kehityksen valossa vaikutti lisäksi todennäköiseltä, että X:n viranomaiset pystyisivät korjaamaan hänen erityistapauksensa.

15. Komissio päätteli, että kantelijalle antamassaan ensimmäisessä vastauksessa se oli pyytänyt häneltä lisätietoja, joita se ei saanut. Komissio huomautti, että voidakseen päättää, onko kirjeenvaihto rekisteröitävä kanteluksi, sen on muodostettava selkeä kuva asiaan liittyvistä tosiseikoista.

16. Huomautuksissaan kantelija korosti, että komissio ei ollut esittänyt mitään pätevää syytä olla rekisteröimättä kanteluaan ja suorittaa tutkimusta. Hän myönsi, ettei vastannut välittömästi komission 22.6.2007 päivättyyn kirjeeseen, mutta ilmoitti toimineensa näin saatuaan siitä tiedon, mutta komissio ei vastannut siihen.

Oikeusasiamiehen arviointi

17. Yksi EY:n perustamissopimuksen 211 artiklan mukaisena ”perustamissopimuksen valvojana” toimivan komission perustehtävistä on varmistaa, että yhteisön oikeutta sovelletaan asianmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa. Tehtävänsä täyttäessään komissio tutkii mahdollisia

yhteisön oikeuden rikkomisia, jotka ovat tulleet sen tietoon ja jotka johtuvat suurelta osin kansalaisten kanteluista.

18. Jos komissio katsoo, että jäsenvaltio on jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, EY 226 artiklassa annetaan sille toimivalta aloittaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely kyseistä jäsenvaltiota vastaan ja tarvittaessa saattaa asia yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi.

19. Tämän toimintatavan vakavat seuraukset merkitsevät sitä, että se on pantava täytäntöön noudattaen tiukasti sovellettavia aineellisia ja menettelysääntöjä, jotta kaikkien asianosaisten oikeuksia suojellaan.

20. Mitä tulee menettelysääntöihin, joita komission on noudatettava käsitellessään kansalaisten kanteluja, oikeusasiamies toteaa, että asiaa koskevat kriteerit on esitetty asiakirjassa ”Tiedonanto Euroopan parlamentille ja Euroopan oikeusasiamiehelle suhteista kantelijaan yhteisön oikeuden rikkomisten johdosta” [4] , jäljempänä ’tiedonanto’, ja sen vakiomuotoisen kantelulomakkeen [5] liitteessä.

21. Edellä mainitun tiedonannon 3 kohdassa todetaan, että kaikki kirjeenvaihto, jota todennäköisesti tutkitaan kanteluna, kirjataan komission pääsihteerin ylläpitämään kantelujen keskusrekisteriin. Kirjeen kirjaamisella kanteluksi varmistetaan, että seuraava tutkinta toteutetaan kantelijan hyväksi toteutettavilla menettelyllisillä takeilla, jotka on vahvistettu sekä tiedonannossa että sen vakiomuotoisen valituslomakkeen liitteessä [6] .

22. Tiedonannon 3 kohdan mukaan ainoa seikka, jossa kirjeenvaihtoa ei rekisteröidä kanteluksi, on se, että sovelletaan jotakin tiedonannon 3 kohdassa mainituista poikkeuksista . Näitä poikkeuksia ovat muun muassa seuraavat: anonyymi kirjeenvaihto; kirjeenvaihto, jossa ei osoiteta osoitetta; kirjeenvaihto, jossa ei mainita jäsenvaltiota, jolle toimenpide kohdennetaan; kirjeenvaihto, jossa ei esitetä yhteisön oikeuden soveltamisalaan kuuluvaa epäkohtaa; kirjeenvaihto, jossa tuomitaan yksityishenkilön tai elimen toimet tai laiminlyönnit (paitsi jos toimenpiteestä tai valituksesta käy ilmi viranomaisten osallisuus tai väite, että viranomaiset eivät ole toimineet kyseisten toimien tai laiminlyöntien johdosta) [7] .

23. Kuten tiedonannon 4 kohdassa todetaan, jos kirjettä ei kuitenkaan pidetä kanteluna, komission on ilmoitettava asiasta asiakirjan laatijalle ja esitettävä yksi tai useampi 3 kohdassa luetelluista syistä.

24. Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamies toteaa, että kantelija toimitti komissiolle periaatteessa saman kirjeenvaihdon kahteen otteeseen: ensinnäkin toukokuussa 2007 ja uudelleen helmikuussa 2009. Vaikka komissio teki aina saman kantelun, se suhtautui eri tavoin.

25. Vastauksena kantelijan 15. toukokuuta 2007 päivätyyn kirjeeseen komissio ei rekisteröinyt sitä kanteluksi vaan kysyi sen sijaan, oliko kantelijan poika EU:n jäsenvaltion kansalainen. Tämä pyyntö vaikuttaa järkevältä, koska pyydettyjä tietoja ei paljastettu alkuperäisessä kantelussa, ja se oli tarpeen sen arvioimiseksi, muodostivatko tapauksen tosiseikat yhteisön

oikeuden soveltamisalaan kuuluvan virheen, minkä vuoksi ne olisi rekisteröitävä kanteluksi [8] .

25. On kuitenkin kiistatonta, että kantelija vastasi 22.2.2008 komission pyyntöön ja selitti, että hänen poikansa oli saanut syntymästään X:n kansalaisuuden ja että hän oli näin ollen EU:n kansalainen.

26. Näiden lisätietojen perusteella komission olisi pitänyt olla tietoinen siitä, että kantelu näytti täyttävän kaikki tiedonannon 3 kohdassa asetetut edellytykset ja että kantelijan 15 päivänä toukokuuta 2007 päivätty kirjeenvaihto olisi sen vuoksi pitänyt rekisteröidä kanteluna. Lisäksi, jos komissio katsoisi toisin, sen olisi pitänyt ilmoittaa kantelijalle, että hänen kirjeenvaihtoaan ei kirjattaisi kanteluksi, ja syyt rekisteröinnin epäämiseen. Komissio ei tehnyt niin. Oikeusasiamies katsoo näin ollen, että esillä olevassa asiassa ilmeni *alustavaa* näyttöä hallinnollisesta epäkohdasta.

27. Oikeusasiamies toteaa kuitenkin, että kun kantelija toimitti kantelunsa uudelleen komissiolle 19. helmikuuta ja 30. huhtikuuta 2009, komissio korjasi kantelun käsittelyä. Oikeusasiamies ymmärtää, että kun komissio vastasi uudistettuun kanteluun 29. toukokuuta 2009, se selitti, ettei se ollut rekisteröinyt uudistettua kantelua, koska se katsoi, että Italian viranomaiset olivat unionin tuomioistuimen asiaa koskevan tuomion jälkeen korjanneet käyttäytymistään samankaltaisten valitusten osalta. Komissio ilmoitti kantelijalle yksityiskohtaisesti toimenpiteistä, jotka X:n viranomaiset olivat jo toteuttaneet ongelman korjaamiseksi.

28. Komissio perusteli perustellusti kantelun kirjaamatta jättämistä ja rikkomusmenettelyn aloittamatta jättämistä X:ää vastaan.

29. Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamies katsoo, että asian tämän näkökohdan osalta ei ole perusteltua tehdä lisätutkimuksia.

B. Väite, jonka mukaan komission olisi rekisteröitävä kantelijan kantelu

Oikeusasiamiehelle esitetyt perustelut

30. Kantelija väittää, että komission olisi rekisteröitävä kantelunsa, jonka hän teki uudelleen vuonna 2009, ja aloitettava sitä koskeva tutkimus.

31. Komissio väittää, että sen yksiköt tutkivat tilannetta asiassa X. Se päätteli, että X:n sisäasiainministeriön vuonna 2008 antaman kiertokirjeen voimaantulon jälkeen X:n oikeusjärjestelmä tarjoaa nyt ratkaisun kantelijan ongelmaan. Komission mielestä olisi asianmukaisempaa, että kantelija kääntyisi asiasta vastaavan paikallisviranomaisen puoleen. Komissio totesi, ettei ollut mitään syytä uskoa, että X:n viranomaiset kieltäisivät kantelijan pyynnön nyt, kun uusi lainsäädäntö on tullut voimaan.

32. Komissio ilmaisi myös halukkuutensa jatkaa asiaa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten

kanssa, jos kantelija suostuu paljastamaan henkilöllisyytensä. Komissio myönsi, että kantelija itse asiassa suostui tähän selvästi toista kanteluaan tehdessään.

33. Kantelija korosti huomautuksissaan, että hänen kantelunsa koski X:n viranomaisten selvää yhteisön oikeuden rikkomista. Tämän vuoksi hän vaati, että komissio perustamissopimuksen valvojana rekisteröi kantelunsa. Hän katsoi, että asianomaisella jäsenvaltiolla ei ollut poliittista tahtoa korjata asiaa ja että vain komissio voisi pakottaa sen tekemään niin. Näin ollen kantelija toisti väitteensä, jonka mukaan hänen valituksensa olisi kirjattava ja tutkittava.

Oikeusasiamiehen arviointi

34. Edellä 27 ja 28 kohdassa esitettyjen havaintojensa perusteella oikeusasiamies katsoo, että kantelijan väitettä ei voida hyväksyä.

35. Oikeusasiamies panee kuitenkin merkille, että 29 päivänä toukokuuta 2009 päivätyssä kantelijalle lähettämässään kirjeessä komissio ilmaisi *halukkuutensa jatkaa* [kantelijan] *erityistapausta [X:n] viranomaisten kanssa*. Oikeusasiamies ymmärtää näin ollen, että kantelijan erityistapauksessa komissio oli huolissaan siitä, oliko edellä mainitut X:n lainsäädäntötoimet pantu asianmukaisesti täytäntöön. Oikeusasiamies pitää merkityksellisenä todeta, että kantelijan uusi kantelu toimitettiin komissiolle sen jälkeen, kun X:n viranomaiset olivat ottaneet käyttöön asiaankuuluvat toimenpiteet.

36. Koska komissio myönsi lausunnossaan, että kantelija suostui paljastamaan henkilöllisyytensä 19. helmikuuta ja 30. huhtikuuta 2009 toimittamassaan kantelussa, oikeusasiamies luottaa siihen, että komissio ottaa viipymättä yhteyttä X:n viranomaisiin löytääkseen ratkaisun kantelijan ongelmaan. Jos komissio ei toimi odotetulla tavalla eikä hänen poikansa ongelmaa ratkaista riittävästi, kantelija voi harkita uuden kantelun tekemistä oikeusasiamiehelle.

37. Edellä esitetyn perusteella oikeusasiamies esittää jäljempänä lisähuomautuksen.

C. Päätelmät

Kantelua koskevan tutkimuksensa perusteella oikeusasiamies päättää asian seuraavasti:

Komission korjaavien toimien vuoksi oikeusasiamies ei pidä tarpeellisena jatkaa tätä tapausta koskevia lisätutkimuksia.

Päätöksestä ilmoitetaan kantelijalle ja komission puheenjohtajalle.

LISÄHUOMAUTUS

Koska komissio myönsi lausunnossaan, että kantelija suostui paljastamaan henkilöllisyytensä 19. helmikuuta ja 30. huhtikuuta 2009 toimittamassaan kantelussa, oikeusasiamies luottaa siihen, että komissio ottaa viipymättä yhteyttä X:n viranomaisiin löytääkseen ratkaisun kantelijan ongelmaan. Jos komissio ei toimi odotetulla tavalla eikä hänen poikansa ongelmaa ratkaista riittävästi, kantelija voi harkita uuden kantelun tekemistä oikeusasiamiehelle.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä marraskuuta 2009

[1] Asia C-353/06, *Stefan Grunkin ja Dorothee Regina Paul*, Kok. 2008, s. I-07639.

[2] Asia C-148/02, *Carlos Garcia Avello v. Belgian valtio*, Kok. 2003, s. I-11613.

[3] Ks. edellä alaviite 2.

[4] KOM(2002) 141 lopullinen, 20.3.2002, EYVL C 244, s. 5.

[5] Se, että jäsenvaltio ei noudata yhteisön oikeutta: vakiolomake Euroopan komissiolle toimitettavia valituksia varten EYVL C 119, 30.4.1999, s. 5.

[6] Näitä takuita ovat muun muassa seuraavat:

* Komission pääsihteeristö antaa alustavan vahvistuksen kaikesta kirjeenvaihdosta viidentoista työpäivän kuluessa sen vastaanottamisesta.

* Pääsihteeristö hyväksyy valituksena kirjatun kirjeenvaihdon uudelleen kuukauden kuluessa alkuperäisen vahvistuksen lähettämispäivästä. Tässä vahvistuksessa on ilmoitettava kantelun numero.

* Komission yksiköt ottavat yhteyttä kantelijoihin ja ilmoittavat heille kirjallisesti kunkin komission päätöksen jälkeen heidän valituksensa johdosta toteutetuista toimista.

* Komission yksiköt tutkivat kantelut tehdäkseen päätöksen virallisen ilmoituksen antamisesta tai asian käsittelyn lopettamisesta viimeistään vuoden kuluessa kantelun kirjaamispäivästä.

* Jos komission yksiköt aikovat ehdottaa, ettei kantelun johdosta ryhdytä jatkotoimiin, komissio ilmoittaa asiasta kantelijalle etukäteen kirjeellä, jossa esitetään syyt, joiden perusteella se ehdottaa asian käsittelyn lopettamista, ja kehottaa kantelijaa esittämään mahdolliset huomautuksensa neljän viikon kuluessa.

[7] Komission tiedonannon liite, 3 kohta ("Kantelujen kirjaaminen").

[8] Asia C-148/02 *Carlos Garcia Avello* , s. 22–28.